

ת"פ 5594/11/09 - מדינת ישראל נגד דוד עיני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 09-11-5594 מדינת ישראל נ' עיני
תיק חיזוני:

בפני כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מאשימה מדינת ישראל
נגד דוד עיני
נאשם

ונוחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

ב"כ הנאשם עו"ד טלי חזות

הנאשם בעצמו

פסק דין

יאמר כבר עתה, כי מחתמת הסקק, זוכה הנאשם מהעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

כתב האישום שהוגש נגד הנאשם מציין לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שעלה פי נתען בו, תקף ביום 13/12/07 את המתלון, לאחר שבין השנים נתגלו ויכוח בתחנת מוניות וכי כתוצאה מתקיפה זו נגרם למTELON נזק בדמות קרע חבלתי בקרום תוף האוזן.

יורם קוזצ'י, הוא המתלון, סיפר בבית המשפט כי הוא נהג הסעות ועובד כנהג שירות במוניות התחנה 51 העושות דרך מפתח תקווה לתחנה המרכזית בתל אביב ובחזרה.

לדבריו של המתלון הוא היה נהג שכיר בתחנה זו וממדו בשל כך היה נמוך ממעמדם של הנהגים אשר היו בניהם של חברי התחנה. על פי תאורו מדובר מדובר בתחנה בה 40 חברים ובעלי מנויות ואליהם לא ניתן להתחזק ולbove בדברים.

לדבריו הוא הגיש את תלונתו במשטרה לאחר שהנאשם היכה אותו באוזנו.

הrukע לכך, על פי דבריו שקדם בכך, בתל אביב, עקף המTELונן את הנאשם ב"טור" לנסיעה, על פי חוקי התחנה, דהיינו מי מ מלא את מוניטו קודם לאחר ויצא לנסעהומי לאחר מכן. המTELונן אישר כי הוא אכן "עקב" את התור ועל כן התרגם לעליו הנאשם. ברוי כי לאור התנヘגותו זו הוא הגיע לפתח תקופה לפני הנאשם ופנה אל השירותים ולאחר מכן נרשם בתור לנסעה לתל אביב ואזיו הגיע הנאשם "באטרף צזה" בשאלת לפרש מעשי והיכה אותו במקה חזקה מאוד באוזנו. בשל כך, סיפר המTELונן הוא איבד את שווי המשקל ונפל. הנאשם המשיך להכותו באגרופים, או בעיטות, והוא אינו זוכר היכן, והכל כאשר הוא שרוע על הרצפה ונヘגים וסדרן שהתקהלו במקום הפרידו ביניהם, דהיינו הפרידו - על מנת שהנאשם לא ימשיך להכות אותו.

הTELונן סיפר כי באותו יום פנה לחדר המיון ונתקלה אצלו חור בעור התוף ולאחר מכן פנה אל המשטרה על מנת להגיש תלונה, כיוון שהבין שמדובר במקרה חמור שהביא לתוכאה חמורה. לאחר מכן ועל מנת לאמת שכן מדובר בחור באוזן פנה שוב לחדר המיון ואכן נודע לו כי מדובר בנזק לכל החצים.

הTELונן מתיחס למסמכים רפואיים נוספים שניתנו אף כשבועיים לאחר האירוע וציין כי הוא סובל מבעיה תמידית וציין כי התברר כי הוא נכה לכל חייו ואין פתרון לביעתו.

הTELונן נשאל באשר לאפשרות כי הוא תקף את הנאשם והשיב כי מדובר בסיכון אפסי כיוון שהנאשם הינו בן של חבר בתחנה מעמדו בשל כך גבוה משלו ואם יכה אותו, "יעוף" מן התחנה, כיוון שזו המנטליות בתחנה.

לשאלה האם לאחר האירוע אכן הוצאה מן התחנה השיב בשלילה ונימק זאת בכך שהנהגים האחרים והסדרן הבינו כי הנאשם הוא שתקף אותו. הוא אישר כי עתה אינו עובד עוד בתחנה, אך ציין כי זאת בשל סיבות אחרות.

הTELונן הכחיש את טענת הנאשם כי הוא זה הראשון אשר תקף אותו וציין כי לא היה לו כל סיבה לתקוף אותו.

הוודה בTELונן טענת הנאשם כי היו ביניהם אך דחיות הדדיות ותו לא ועל כך הגיע המTELונן בשאלת היכן איפוא נגרמה החבלה באוזנו. משהו עלתה בפניו האפשרות שהיא זה כתוצאה מהනפילה, השיב כי קיבל מכיה ישירה לאוזנו ולאחר מכן נפל, המשיך הנאשם להלום בו.

הוודה בTELונן כי כל תלונתו מטרתה להוציא מן הנאשם כסף והוא השיב כי הוציאו לו סכומי כסף שונים וסרב כיוון שאין עניינו בכך אלא בעירפון כיון שהוא נכה לכל החיים וסובל מטנטון, ומוציאד במכשור שמיעה.

הTELונן הכחיש את הטענה כי סבל מבעיות אלה קודם לאירוע.

בחקירה הנגדית ציין הנאשם כי עבד עם הנאשם במשך ארבע שנים קודם לכן ולא היה לו כל סכום עם הנאשם או עם אביו. הוא ציין כי כך היה גם הסכומים בתחנה הם דבר של יום ביום, וכי כל הנהגים נהגו "

לעקב" את התור איש של רעהו וכיו"ב. המTELונן אישר כי אף לו היו סכומים כאלה אחרים ולאחר שאלות,

חוירות ונשנות של ב"כ הנאשם אישר שאף סכוסכים אלימים היו לו אם כי את מרביתם לא זכר, אך אישר כי כבשו לפניו עזיבתו את התנהה היה לו סכוסר אלים עם חבר ולטענתו היה לו האומץ לעשות כן, לרجل עזיבתו הקרובה. סוף דבר, לשאלות נוספות של ב"כ הנאשם אישר כי גם בתקופה הרלבנטית לכתב האישום היו לו סכוסכים אלימים בתנהה.

ב"כ הנאשם הפנה את המTELון אל התחair עליו חתום במסגרת התביעה האזרחיות שהגיש בשל איורע זה וכנגד הנאשם ציינה כי בתצהיר זה מסר המTELון כי הנאשם היה עצבני אותו יום ואף הבahir לו זאת כיון שאופנוו גנבו וכן מסר כי לאחר שהיכא אותו באוזנו שפרק עליו את הקפה שהחזיק בידו והנה נושאים אלה אינם מופיעים בהודעתו במשטרת.

הTELון ציין כי למייב ידיעתו מסר על הדברים במשטרת והרי מהican ידע כי לנԱם גנבו האופנוו?

הTELון אישר כי בהודעתו במשטרת מסר כי התוור בהסתע הנושאים היה לו והסביר: "מה אני אגיד כשטופים את הגנב מה הוא אומר הוא מתחמק. אני גנבתי לו את התוור הוא בא מחומר מה אני אגיד לו".

משהטיה ב"כ הנאשם ציינה הגיע אליו, קיליל אותו ואמר לו להפסיק להשתולל כך, הבהיר זאת המTELון ציין כי הנאשם כלל לא קיליל אותו, אלא מיד היכא אותו. לדבריו, הנאשם הגיע "מחומר" וכבר תכנן את הדברים בדרך, כיוון שנגע 40 דקות עד שהגיע לפתח תקוה.

אם כך, הקשטה ב"כ הנאשם, הצביע לא פנה אליו בקשר במהלך כל אותו זמן. המTELון טען כי נאסר על הנגהים לקיל בקשר . המשיכה ב"כ הנאשם ושאלת הצביע לא פנה אליו הנאשם בשאלת כלשי על מעשי בקשר, אם כה כעס על מעשי ועל כך השיב המTELון: "הוא עשה חוק לעצמו, הוא היה מגיש אותו למשפט עם שלושה חברים והייתי מקבל קנס, הואלקח את החוק לידיים כי הוא בן של חבר ועשה מה שהוא רוצה".

לשאלת ב"כ הנאשם מתי פנה המTELון לביטוח לאומי באשר לנכוו, השיב כי אינו זוכר ויתכן שהפנה מקופת החולים וכי כל המסמכים בעניין זה מצויים אצל הדין המטפל בעניין האזרחי מטעמו, הוא אף אינו זוכר מתי פנה לעורך דין זה.

הTELון אישר כי הגיע לביטוח לאומי תביעה באשר לתאונת עבודה ציין כי הדבר קרה תוך כדי עבודתו. כך גם הוכר האירוע כתאונת עבודה. המTELון אישר כי קיבל מהביטוח הלאומי 10% נכות לצמימות וסכום כסף. הוא אישר כי סבר שעליו לקבל סכום גדול יותר.

הTELון אישר כי במקום האירוע נכח סדרן התנהה וכן נהגים נוספים. הוא אינו יכול לומר בפירוט מהם אחרים נהגים ציון שהייתה שרווע אותה עת על הרצפה.

הTELון הוסיף בעניין זה כי הנהגים הנוספים לא ייעדו בעניין זה כיון שמדובר בין של חבר וهم לא ייעדו נגדו.

הTELון עמד על גרסתו כי גם כאשר היה שכוב על הרצפה המשיך הנאשם להלום בו באגראופים ואולי

בביעיות אין הוא זוכה.

הטיחה בו ב"כ הנאשם כי הנה במשטרת מסר על אגרופים ולא דיבר כלל ועיקר על בעיות והוא השיב על כך כי נפל לרצפה וכיסה את פניו עם הידיים ולא ראה אם מדובר באגרופים או בעיות וכי "מה זה משנה".

המתלונן אישר כי כאשר פנה אותו יום אל בית החולים התלון רק על חבלה באוזנו, הגם שסבל ממכות יבשות נוספת, להן לא ייחס חשיבות.

משהו שהיא ב"כ הנאשם במתלון כי משפגש בנאשם בתחנה בפתח תקווה ישב הנאשם עם כוס קפה וסיגירה, טען התלונן כי אינו זכר דבר כזה ומשאלת האם הוא טוען כי הנאשם שף עליו קפה שהיה בידו, השיב כי לא היה מדובר בשיפיכת קפה עליו, אלא שתווך כדי התגנות הנאשם בו, נשף הקפה. מכאן - טענה ב"כ הנאשם בפניו כי לנאשם היה קפה בידו ועל כך השיב המתלונן כי בידו שלו הייתה כוס קפה.

ב"כ הנאשם הטיחה במתלון כי הנה לאורך כל עדותו טען כי לא ניתן "להתעסך" עם בן של חבר ואילו הוא לא חשש לעשות כן ואף להגיש תלונה במשטרה נגד בן של חבר ולהגיש נגדו תביעה אזרחות בסכום כסף גדול מאוד ועל כך השיב המתלונן: " מבחינת החוק אני יכול לעשות את זה, כי הוא לא יכול להגיד לי בഗל שהלכתי למשטרה הוא מעיף אותו" ב"כ הנאשם הקשתה עליו וצינה כי ניתן היה להרחקו בשל טעם אחר כלשהו ועל כך השיב: "לא, את בבית שלהם, הם 40 חברים, זה הבית שלהם, את לא יכולה לעשות להם חוקים חדשים ולהרים את האף כמו שאומרים".

מטעם התביעה העיד פרופ' איתן יניב שחוות דעת רפואי מטעמו הוגשה (ת/2) רופא זה הינו רופא מומחה למחלות אף אוזן גרון וחוות הדעת אינה נשאת תאריך. בהכנות חוות דעתו הסתמך על מסמכי חדר מיעון מן התאריכים 13/12/07 ו- 14/12/07 ו- 25/6/08 שלוש בדיקות שנערכו למתלונן על ידי ד"ר חיימוף בשנת 2008. בדיקה במרפאת בית"ח בילינטון ב-25/6/08 ושלוש בדיקות שמיעת שנערכו במועדים שונים בשנת 2008.

מחאות הדעת עולה כי המתלונן הותקף בתאריך 13/12/07 והוכה בין השאר באוזן שמאל וכי כתוצאה לכך נפל. בבדיקה בחדר מיעון נמצא נקב מרכזי קדמי בתופית אוזן שמאל ללא הפרשה. סוכם כי הוא סובל מקרע חבלתי של קרום תוף אוזן שמאל. לאחר מכן חזר לחדר המיעון בתלונה של כאבים באוזן. שוב נבדק ושוב נמצא נקב בקרום התוף. הומלץ על שימוש בטיפות ובוצעה בדיקת שמיעת. עוד נרשם כי בבדיקה שמיעת מאוחרת יותר נצפתה ירידת שמיעת בשתי האזניים ובבדיקה האחורה שנערכה, נמצא השמייה באוזן ימין תקינה ובאוזן שמאל נצפתה ירידת שמיעת, אם כי פחותה מזו שנצפתה בבדיקה הקודמת.

ביום 25/3/08 נבדק על ידי רופא אף אוזן גרון, אשר מצא כי הנקב באוזן נסגר ועם זאת המתלונן התלונן בכל הבדיקות אצל ד"ר חיימוף, בנוסף על הירידה בשמיעת גם על רعش קבוע באוזן שמאל.

בבדיקה שלו מצא ד"ר יניב כי קרומי התוף שלמים ותקינים.

בנסיבות חווות הדעת קבע הרופא כי הקרע אمنם התאחה, אבל הפגיעה באוזן הפנימית נשארה וכי קיימת ירידת בשמיעת המתאימה לנזק חבלתי וכי המתלונן סובל גם מטנטון, שהוא תוצאה של אותה חבלה. עוד נאמר כי בעבר לא בסבל המתלונן ממחלות אוזניות ועל כן כל נזק שיש לו הוא תוצאה מן החבלה.

בבית המשפט סיפר העד כי ככל שזכור לו מקרה זה כי המתלונן פנה אליו וביקש לקבל חוות דעת לצורך הצגתה בבית משפט. הוא הסתמך על המסמכים הנזכרים וציין כי את בדיקות השמיעת לא ערך בעצמו והן נעשו על ידי קלינאיות תקשורת המוכשרות לבצע בדיקות כאלה טוב ממוני.

פרופ' יניב אישר כי בבדיקה הפיזית שהוא ערך למתלונן לא נמצא פגם כלשהו.

עם זאת, הסביר פרופ' יניב כי נקב מקור חבלתי נסגר ב-99% עצמו בעוד שנקב באוזן שמקורו במחלת האוזן אינו נסגר. על כן העובדה שלא נמצא בבדיקה נקב היא משמעותית ביותר, דהיינו כי אכן מדובר היה בנקב חבלתי על פי הממצאים ולא רק על פי דבריו המתלונן עצמו.

לדבריו, דברים אלה אינם כתובים בחוות הדעת, כיוון שהוא נתקבש לקבוע נכות ולא מעבר לכך.

לשאלת ב"כ הנאשם אישר פרופ' יניב כי אינו יכול לקבוע האם הנקב נגרם מפגיעה ישירה אם לאו, ואין יכולת לדעת מה מקורו. לכואורה נקב כזה, כך ציין, יכול אף להיגרם ממוקל אוזניים. בחקירה החזרת נשאל העד האם נקב כזה יכול להיגרם מנפילה וציין כי אם אדם נפל ונחבל בקדוקודו הטיכו שיגרם נקב באוזנו אפסי, אך אם נפל על אוזנו קיים סיכוי טוב לגרימת נזק כזה. מכיה ישירה עם יד פתוחה או עם אגרוף יכולות להביא לטיכוי גבוהה לגרימת הנקב.

משנשאל באשר לסיכוי הנובע מנפילה, השיב כי כזה יגרם רק אם יפול האדם ישירות על אוזנו.

ד"ר ערן זילברברג הוא הרופא אשר בדק את הנאשם בחדר המין ביום 07/12/13. בתעודה הרפואית שערן (ת/4) נרשם כי המתלונן בריא בדרך כלל וברקע אסתמה. "נחלב בקטטה באוזנו השמאלית". ללא סחרחות וללא אובדן הכרה. האוזן הימנית נמצאה תקינה בבדיקה ובאוזן השמאלית נמצא נקב מרכזי קדמי ללא הפרשה. הנאשם הופנה להמשך בדיקות וכן נאמר לו כי במקרה החמורה עליו לשוב לחדר המין.

בבית המשפט ציין העד כי בבדיקה של המתלונן הتبיצה בחדר המין בשעה 1.25 עוד ציין כי לו הבחן בחבלות חיצונית היה מצין זאת בבדיקה. מלבד הנקב אותו ציין, רשם במסמך כי לא נמצא פגעה במערכת שווי המשקל. עוד ציין העד לשאלת ב"כ הנאשם כי מאחר שמדובר בנקב ללא הפרשה ולא אודם, סביר להניח יותר כי מקורו אינם במחלת. יחד עם זאת הוא אינו יכול לדעת מתי נגרם נקב זה ואף אינו יכול לדעת ממה נגרם נקב זה.

כן הוצגו בבית המשפט מסמכים רפואיים נוספים בעניינו של הנאשם וביהם מסמך מוחדר המין מיום 09/12/14

באשר לבדיקה החוזרת של התalonן בה נמצאו ממצאים דומים באשר לאלה שנמצאו יום קודם לכן וכן מסמכים באשר לבדיקות שמיעה שונות נעשו לאחר בדיקות אלה והמצביעות על ירידת שמיעה באוזן שמאל וכן מסמכים רפואיים נוספים מקופת חוליות באשר לבדיקות שעבר הכלולות תלונותיו על רعش קבוע באוזן שמאל. אלה הם המסמכים, עליהם הסתמך פרופ' יניב,

כאמור לעיל.

הוגשה הودעתו של הנאשם במשטרה שנגבתה ביום 09/2/23 (ת/1) ובה מסר לאחר שהזהר באשר לתקיפתו של המtalון כי הוא זוכר את האירוע אך אינו זוכר תקיפה. הוא תאר כי במהלך הנסיעה המtalון "חתר" אותו מספר פעמים על מנת לקחת נסעים וכי זו שיטת העבודה שלו. משהגיעו לפתח תקווה, הcin הנאשם קפה, עמד בחוץ ועיין סיגירה ומשהבחן במtalון, פנה אליו ואמר לו "למה אתה נושא כמו מניאק ובן דונה תפסיק כבר לשטול כהה" המtalון הגיע אליו ושאל למה כינה אותו כך ודחף אותו ובטגובה דחף אותו הנאשם בחזרה ממנו והקפה שהוא בידו נשפר על שניהם. נהגים שהיו באותו מקום הפרידו ביניהם וכך הסתיים האירוע.

משהותחו בנאשם טענותיו של המtalון באשר לתקיפתו, השיב הנאשם כי אין לו מושג על מה מדובר וכי לא נתן למtalון אגרוף מכון. יתרון, כך ציין, כי כתוצאה מהתקיפה קיבל המtalון מכאה. לדבריו: "לא הרמתי עליו זדים רק דחפות אותו מני".

בבית המשפט סיפר הנאשם כי מאז זמן רב אינו עובד עוד כנהג מונית. בתקופה הרלבנטית, כך ציין, עבד כנהג. הוא לא היה חבר בתחנה. אבי היה MEMBER חבר, אך לא היה בקשר, לדבריו כדי להשליך על מעמדו. הוא שלל את דבריו המtalון בעניין זה וציין כי בתחנה קיימים תקנים, על מנת למנוע סכוטים ומריבות וכי כל העובר עליו, מזמין לשימוש.

כך גם שלל הנאשם את טענות המtalון כי בין של חבר יכול להרשאות לעצמו התנהגות אחרת. הוא הדגיש כי לאיש אסור להתחזק, לפחות או לנוקוט אלימות והבהיר כי אפילו חברים שה坦הגו שלא CIAOT הוציאו מן התחנה.

הנאש סיפר כי מעלה משנה לאחר האירוע זומן במכtab להתייצב במשטרה ללא שהוא לו מושג כלשהו מודיע. אם כי כך ציין, סמוך לפניו זימנו לחקירה קיבל מאט המtalון כתוב תביעה אזרחית בו נדרש לסלם למtalון סכום כסף גדול.

הנאש הסביר כי התקנון של התחנה חל גם על דרך איסוף הנוסעים בתחנות ועל איסור "העקיפה" בתחנות האיסוף וסיפר כיצד אותו יום המtalון עקף אותו בפראות וביצע אף עבירות תעבורה, אלא שהדבר לא היה חדש לנאשם, שכן זו הייתה שיטת העבודה של המtalון. עוד הבahir הנאשם כי האירוע התרחש בשעת צהרים שהיא שעת עומס, כך שאם המtalון לקח את הנוסעים שהוא אמר היה לאסוף, מיד התקבצו נוספים נוספים נסעים, כך שככל העיכוב היה של כדקה ולא יותר מכך. יחד עם זאת, ברוי שהוא עס עליו בשל עצם התנהגות. כאשר הגיע הנאשם לתחנה בפתח תקווה המtalון כבר היה שם. הנאשם הcin קפה ועיין סיגירה ואז הגיע לעברו המtalון. הנאשם אישר כי דבר אליו באופן לא ראי וכי קילל אותו. המtalון השיב לו בכינוי לא ראי "הוא

בא לדחוף אותו אני עומד עם הocus קפה ביד והדף אותו ממנה. אני נשענתי עם הרgel שותה את הקפה עם הסיגריה. הוא בא מצד שמאל שלי והוא בא לדחוף אותו ואיך שהוא בא לדחוף אותו עשית לו ככה חזוז מז המרפא עם הקפה נשף לעי ונשף לעיו". הפרידו ביניהם ובכך הסתיים האירוע. הנאשם ציין כי אינו יודע כיצד התגלה אירוע זה לטענות על מכות ואיומים.

גם בחקירהו הנגדית עמד הנאשם על כך כי בוחנת המוניות אין כל הבדל בין חבר, בן של חבר ונаг שכיר.

ה הנאשם אישר כי קודם לכן לא היו בין המתלוון סכוסכים כלשהם ועל כן לשאלת "ב'התביעה מדוע היה על המתלוון להעליל עליו לא יכול היה ליתן תשובה, מלבד להזכיר כי זמן לפני כן ביקש אביו של הנאשם להרחיק את המתלוון מהתחנה ולהלה התחנן בפניו לבב יעשה כן.

לשאלה האם מטהתקרב אליו המתלוון נגע בו, השיב הנאשם כי לא יכול היה לעשות כן כיון שהוא בידיו קפה וסיגריה ועם זאת סיפר כי המתלוון הוא שהתקרב אליו. הוא הדגיש כי לא מדובר בהריצה של המתלוון אליו על מנת להכוותו, אלא במתלוון שהתקרב אליו תוך דיבורים וקללות ביניהם .

משהו שהיא ב'ב' התביעה את אמרתו במשטרת כי יתכן וכי כתוצאה מההדייפה שלו קיבל המתלוון מכאה, השיב כי אם טענו נגדו לאחר זמן רב מאוד בדבר חבלות שנגרמו למתלוון והוא ידע שלא היכה אותו, אמר את שארם. בזדון לא היכה אותו.

משהו שהיא הטענה והמשיכה וטענה כלפי הנאשם כי למעשה המתלוון אף הגיע לכיוונו ואףילו לא נגע בו ממש, השיב, שכן התקרב אליו על מנת לדחוף אותו ולא היה עליו להמתין עד כי המתלוון "יעיף אותו".

ה הנאשם ציין כי לא מסר במשטרת על עדים לאיירוע כיון ש商量ינו מדבר היה באירוע שגרתי של חילופי קללות וכן מאחר שנחקר זמן רב מאוד לאחר האירוע ולא יכול היה לזכור ספציפית מי מהנוגדים היה במקום.

משהו שהיא ב'ב' הינה רק עת העם פתיחה של פרשת ההגנה התייצב עם עדים שהיב כי הדבר אינו נכון וכי לאחר שהוגש כתב האישום פנה אל התביעה והיה מצויד בתצהירים של עדים לאירוע. עוד ציין כי עשה מאמצים ניכרים מאוד לאתר עדים אותם ציין המתלוון.

מטעם ההגנה העיד סולימאן בDIR, שמספר כי עבד יחד עם הנאשם בוחנת המוניות וכן גם הכיר את המתלוון.

העד נשאל האם הוא זכר איירוע בו הנאשם והmateלון רבים. הוא ציין כי אינו זכר שרבו אף זכר כי מדובר היה בצעקות ובלבולות. העד הוסיף כי התקשרו אליו מהמשטרת לאחר מכן ונשאל האם זכר לו כי "היו מכות" והוא השיב בשלהה. עוד ציイ כי במקומות נחחו מספר נהגים אף אינו זכר מהם.

באשר לטענת המתלוון כי הנאשם תקף אותו, ציין כי לא מדובר היה באלים ומי מדובר היה בחילופי צעקות

וקלות, אירוע שהוא שגרתי למדוי בתחנה.

העד הסביר כי כאשר פנו אליו המשטרה ונשאל האם הוא מכיר את דוד עני השיב בשלילה כיון שהוא מכיר את הנאשם רק כ"דודי 3" על פי מספרו בתחנה ואת המתלון כ"יורם 18".

בחקירה הנגדית עמד העד על גרסתו וכאשר נשאל מדוע הוא זכר איפוא את האירוע הזה אם מדובר באירוע שגרתי, הסביר כי לאחר האירוע התקשרו אליו מן המשטרה ושאלו לגבי שאלות. הוא ציין כי לא היה בקשר עם הנאשם בכל השנים הללו, עד אשר כשבועיים טרם עדותו, מצא אותו הנאשם באמצעות דודו.

העד ציין כי אינו זכר כי מי מהשנים נפל, והוסיף כי הוא נטל את המתלון והוביל אותו למונייתו והנחה אותו לצאת לנסיעה על מנת לסייע את האירוע.

ב"כ התביעה עימתה את העד עם המזcker שנערך בעקבות שייחתו עם המשטרה ובו נאמר כי העד מסר שהאירוע אינו זכור לו כלל וכי הוא מכיר את המתלון, אך שמו של הנאשם אינו מזכיר לו וכי אינו זכור מה אכל אתמול ועל כן אינו זכור מה ארע בסוף שנת 2007 ולא זכור לו שהפריד בקטטה כלשייה שהמתלון היה מעורב בה. העד עמד על כך שהכל נכון, כיון שלא שזכורה לו כל קטטה בה ננקטה אלימות. (המזcker הנזכר נערך ביום 09/4/2009).

למעשה, עדותו של המתלון עומדת מול עדותו של הנאשם. גם שלא כך היה צריך להיות כפי שעוז יפורט להלן.

למשמעותו של המתלון היה ברור כי מדובר בעדות מתלהמת נגד הנאשם. המתלון סיפר כיצד הגיע אל התחנה לאחר ש"עקף" את הנאשם בתור להסתעט נסעים ומיד ללא כל דבר ביניהם תקף אותו הנאשם במקה חזקה באוזנו ואז כשהוא שרוע על ה الكرקע, המשיך להcontinו. המתלון לא ידע לומר האם מדובר באגראפים או שמא בבעיטות, כפי שמסר במקומות שונים ומשועמת עם כך, השיב כי מבחינתו חד המה ואין זה משנה.

כך גם נמסר גרסאות באשר לתחילה של התקיפה האם תקף אותו הנאשם כאשר יצא מן השירותים או שמא נכנסה למשרד, כאשר עמד שם וכיו"ב. אולם אלה אין סתיירות היורדות לשורשו של עני.

יחד עם זאת, בתיאורו שליל של תקיפתו על ידי המתלון, הבין המתלון, במהלך השאלות שהופנו אליו, כי התיאור לוקה בחסר, שכן אם כך תקף אותו הנאשם, היכן הייתה כוס הקפה שהחזיק הנאשם בידו עת פגש אותו בתחנה, ולא הייתה מחלוקת גם אצל המתלון כי לנאנם הייתה כוס קפה. ברוי שהנאשם לא יכול היה להמשיך להחזיק בכוס הקפה ואף לתקוף את המתלון כפי שתקף אותו. ככל הנראה, שהבין המתלון את הכשל הלוגי זהה, שינוי טעמו במהלך עדותו טוען כי למעשה, הקפה הייתה במקום ואף נשפך (כפי שגם העיד

הנאשם עצמו), היה שלו ולא של הנאשם...

המתلون מסר בבית המשפט כי מיד כשהבחין בו הנאשם היכא אותו, בעודו שאישר כי במשטרת סיפר לו הנאשם קודם לתקיפה כי הוא עצבני בשל שאופנו גנבי. נושא זה לא הופיע כלל ועיקר בעדותו שבבית המשפט.

המתلون העיד על הבדלי מעמדות שבתחנה וציין כי ככל היה לפגוע בבנו של חבר, שכן לו עשה כך היה מוצא מן התחנה והנה בחקירה הנגדית התברר כי למתרון היו סכסוכים קודמים עם נהגים אחרים בתחנה ואף עם חברים בתחנה, לרבות סכסוכים אלימים ולא היה בכך, כדי להוציאו מן התחנה.

בבית המשפט מסר המתلون כי הגיע לבית החולים ורק לאחר שם הבין את חומרת הפגעה בו פנה לה תלון במשטרת. אלא שתלותו במשטרת של המתلون נמסרה בשעה 20.20 ורק לאחר מכן הוא פנה אל בית החולים בנגדו כאמור בעדותו.

אני ערה לך כי ביום האירוע נמצא נקב באוזנו של המתلون. על כן אין חולק.

אני מקבלת את עדויות הרופאים שהעידו בבית המשפט כי על פי הנסיבות והנסיבות מדובר בנקב שהוא חבלתי ולא כתוצאה ממחלת. עם זאת גם רופאים אלה, כפי שטוענת ב"כ הנאשם, אינם יכולים לקבוע האם מדובר בחבלה טרייה אם לאו וכן אינם יכולים לקבוע את מקורה של החבלה.

עוד ציין כי על פי המסתמכים מחרד המין עליה כי על גופו של המתلون לא נמצא חבלות אחרות כלשהן שיש בהן כדי ללמד על מכות ובעיטות שספג בעודו שרוע על הארץ או מכחה שספג על פניו, או באיזור אוזנו (מלבד הנקב באוזן הפנימית, כמובן).

לטענתו של המתلون במקום האירוע נჩטו עדים נוספים. הוא ציין כי למייטב זכרונו ציין את שמותיהם בפני המשטרת עת מסר תלונתו וצין בוודאות כי סדרן התחנה נכח במקום.

אליה יכולים היו לאשש את גרסתו ולתמן בה והנה מי מהם לא הובא להעיד מטעם התביעה.

המשמעות הראייתית של הדברים ברורה.

בשל כן, וחילף שמיעת עדויות עדי ראייה אובייקטיביים נותר בית המשפט להכריע בסוגיה כאשר עומדות בפניו עדותו של המתلون אל מול עדותו של הנאשם, למעט עדותו של סולימאן בDIR, כפי שיפורט להלן.

אם לא נעשה בזמןנו ניסיון לאתר אותם עדי ראייה ו/או לא נגבתה מהם עדות, הרי שמדובר במחלה חריפה ממשמעותית שיש בו למינו מבית המשפט לקבל את מלאה התמונה ואם נחקרו אלה ולא הובאו להעיד בפני בית המשפט שאם היה בעדויותיהם לתמוך בגרסת המתלוון יש לראות בכך מחדל ממשמעותי ביותר ואם לא היה בהן לתמוך בגרסה זו, יש בכך ללמד על מהימנותו גרסתו של המתלוון.

לאחר שמיית עדותו של המתלוון ולאור כל האמור לעיל, לא יכולתי להשתחרר מן הספק, כי מדובר בעדות מתלהמת ומוגזמת.

הנאשם נקרא למסור הודעה המשטרה למעלה משנה לאחר האירוע. יש בכך כדי לפגוע בהגנתו.

גם הנאשם זכר כי במקומות נוספים נוכחו אנשים נוספים, אולם מරחיק של למעלה משנה לאחר מכן לא יכול היה לנתקב בשמותיהם של הנהגים שנכחו במקום ועל כן יש בכך כדי לפגוע בהגנתו וביכולתו בזמן אמורים שיוכלו לתמוך בגרסתו.

נראה, כך עולה, כי עד אחד למצער, אותר על ידי המשטרה וזהו העד סולימאן בדירה. כעולה מחקירותו הנגידית, שוחחו עימו שיחה טלפוןית ומספר כי שמו של הנאשם אינו מוכר לו וכי לא הפריד בקטטה בה היה מעורב המתלוון, לא נגבתה הודעה.

פרטיו עד זה לא נמסרו על ידי הנאשם למשטרה וככל הנראה נמסרו על ידי המתלוון עצמו.

העד הבahir את פשר דבריו למשטרה ועמד על כך כי אלימות לא הייתה באירוע זה.

מכאן שדבריו תומכים דווקא בגרסת הנאשם ולא בגרסת המתלוון.

הנה כי כן ועל אף החבלה שנמצאה באזונו של המתלוון ועל אף סטיירות מסוימות שנמצאו בעדותו של הנאשם, כגון האם דחף אותו המתלוון אם לאו, כיצד התקרב אליו וכיו"ב, לא יכולתי בשל הספק ליתן אמון מלא בגרסתו של המתלוון.

בשל כך ובשל המחדלים שציינתי לעיל, יזכה הנאשם מחמת הספק מן העבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, שיוכסה לו בכתב האישום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ו שבט תשע"ה, 04 פברואר 2015, במעמד
הצדדים.